प्रकटकटितः केवलो नः पुनातु ॥१॥ मुहूर्त्तचितामणिसंज्ञकस्य स्वयं-कृतस्य प्रमिताक्षरायां ॥ रामो विधत्ते विवृतिं प्रणम्य विम्यावकिरुद्रान् पितरौ गुरूष्ट्र ॥२॥

Codex exeunte seculo superiore exaratus est. (Walker 184.)

789.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 79. Long. 11. Lat. 4\frac{1}{2}. Linn. 7.

Idem liber, sine commentario. (B.)
De codice Berolinensi cf. Weber Catal. p. 262.
Codex anno 1822 exaratus est. (Wilson 315.)

790.

Opera tria. Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 172. Long. 11. Lat. 5.

Foll. 1–46. Muhúrtadípakas, de faustis siderum positibus, libellus, disticha 57. continens, a Mahádeva, Káhú (?)-jís filio, scriptus et commentario, quem idem anno 1661 composuit, illustratus. Textus incipit:

प्रगम्येकरदं देवं शारदां गुरुमेव च। मुहूर्न्नेदीपकं कुवें वालाऽज्ञानतमोऽपहं॥१॥

Commentarius incipit: अप मुहुर्त्तदीपकनामग्रंप सटीक सना-भोप्रकारेण लिख्यते ॥ अपड्यं ग्रंपकर्त्ता स एव विवृत्तिकर्त्ताः etc. In fine ejusdem haec leguntur: ज्ञाके रामगजेषुचंद्र १५६३ प्रमिते सौम्पायने भास्करे etc. लेखीत्स्वीयमुहूर्त्तदीपकभवां व्याख्या मा-हादेवकः ॥ Auctores et libros hosce laudat: Amritakumbha, Jyotirvidábharana, Todaránanda, Trivikramáchárya, Brihajjátaka, Muhúrtakalpadruma, Muhúrtachintámani, Muhúrtatattvatíká, Muhúrtamártanda, Şrípatis Ratnamálá, Rájamártanda, Rájavallabha, Lakshanasamuchchaya, Lalla, Keṣavárkae Viváhavrindávana, Sajjanavallabha, Sárasaṃgraha.

Haec voluminis pars anno 1800 a Parașuráma, Uttamarámae filio, exarata est. (WALKER 159^a.)

791.

Foll. 139-160. Linn. 10. Viváhavrindávanam, a Kesavárka scriptum, quo libro siderum affectiones connubiis felices aut infelices describuntur. Auctoris majores infra in appendice enumerabuntur. Incipit:

श्रीशार्क्तिणोः मृजतु वो नवसंत्रिवेशः क्षेशव्ययं चलत्रयनांचलश्रीः । यद्यांचलग्रथनमंगलमाचचार शृगांरहारमणिकौस्तुभरिष्मगुषः ॥१॥ Saṃvargya-Garga-Bhṛigu-Bháguri-Raibhya-gírbhyaḥ सारं वराहमिहिरादिमतानुसारं। स्फारत्स्फुरापरिमलाढ्यफलं विवाह-वृंदावनं चिरचयामि विचाररम्यं॥२॥

1. Nakshatraṣuddhiprakaraṇa fol. 141^a; 2. kálamí-mánsáprakaraṇa fol. 142^a; 3. melakádhyáya fol. 144^a; 4. navánṣachintádhyáya fol. 145^b; 5. grahaguṇaprakaraṇa fol. 146^b; 6. chandrabalá[bala] prakaraṇa fol. 147^a; 7. ráhusattádhyáya fol. 149^a; 8. shaḍvargádisádhanádhyáya fol. 151^b; 9. godhúlikádhyáya fol. 152^a; 10. mánagocharádhyáya fol. 153^a; 11. ṣubháṣubhayogádhyáya fol. 153^b; 12. tanvádimaṇḍalakuṇḍalikádhyáya fol. 155^a; 13. grahayogádibalábaládhyáya fol. 156^a; 14. miṣrakádhyáya fol. 159^a; 15. vadhúvarapraṣnádhyáya fol. 159^b; 16. fol. 160^b.

Keṣavárka in Muhúrtachintámaṇi laudatur, ipse Yavaneṣvarás in cap. 4, 10, Bhojam regem in capite 7, 17. (परिहरंत्युपरागपरागतं तमउपप्रव एव स किं ग्रहः । इति Maṇitthavachánsi विवृश्वता मतमलक्ष्यत Bhojamahíbhujá ॥ 99 ॥) laudat.

De codice Berolinensi cf. Weber Catal. p. 261.

Haec folia hoc seculo ineunte parum accurate exarata sunt. (Walker 161e.)

792.

Opuscula quinque. Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 156. Long. $7\frac{1}{2}$. Lat. 4.

Foll. 1-48. Linn. 6, 7. Suddhidípiká, de siderum positione, matrimoniis aliisque operibus idonea, liber, a Srínivása compositus, et in capita quatuor divisus. Incipit: तृष्णातरंगदुस्तरसंसाराम्भोधिलंघने तरिणः। उदयवसुधाध-रारुणमुकुटमणिः पात् वस्तरणिः ॥१॥ अस्तं गतवित मिहिरेऽतिम-लिनदोषाकुले च गोविभवे । उद्वाहादिषु शुद्धिग्रहणार्थे दीपिका क्रियते ॥२॥ विफलान्य(1)न्यशास्त्राणि विवादस्तेषु केवलं । सफलं ज्यो-तिषं शास्त्रं चंद्राकी यत साक्षिणी ॥३॥ शास्त्रप्रशंसा ॥ मुहूर्तितिथन-श्र्वमृतवश्रायनानि च। सवी एयेवा कुलानि स्युने स्यात्साम्वत्सरो यदि॥४॥ दैवज्ञप्रशंसा ॥ तम[:]स्तोमावृते विश्वे जगदेतचराचरं । राज्ञिग्रहोडुसं-घातं मृजन्मूयोऽभवत्तदा ॥५॥ रव्याद्युत्पत्तिः ॥ ततःप्रभृति जंतूनां सद-सत्कर्मसूचकः । Horákhyo वर्तते कालो सहोरावेश्व लोपतः ॥६॥ कालोत्पत्तिः ॥ शीर्षमुखवाहृहृद्योद्राणि कटिवस्तिगुद्धमंज्ञकानि । उरू जानुकजंघे चरणाविति राशयोऽजाद्याः ॥ ७॥ कालनस्यांगविभागः ॥ मेषवृषमिणुनकर्केटसिंहाः कन्या तुलाय वृष्टिक्सं। धनुरय मकरः कुंभो मीन इति च राश्यः कथिताः ७ राशिस्वरूपकथनं ॥ अश्विनीमधम्-लादौ मेषसिंहह्यादयः । विषमस्त्रीन्निवर्तनो पादवृद्धा यथोत्तरं ॥ ९ राशिनस्त्वविभागः ॥ मत्यौ घटी नृमियुनं सगदं सवीणं चापी नरोऽश्व-